

Familie Gräper - van Koolwijk

Verslag uit Brussel

November 2005

Sinterklaas is in het land, ook in België en het lijkt alsof het weer zich meteen daaraan heeft aangepast. Was het de eerste helft van november nog stralend nazomer weer, waarbij we nog heerlijk op een terrasje konden zitten. Inmiddels stormt en regent het en hebben ook ons de eerste winterse buiten bereikt. 15 cm sneeuw heeft ons de eerste sneeuwman van het seizoen gebracht. Kortom tijd voor de nieuwsbrief van november.

Brussel is multi-culti

Brussel is een echt ware internationale stad. Dat merk je in de supermarkt, waar je een typisch breed aanbod aan internationale artikelen hebt. Van Calvé pindakaas voor de Nederlanders en echte Engelse Ales, maar ook allerlei andere Europese lekkernijen afhankelijk van in welke wijk je boodschappen doet en welke enclave zich daar bevindt. Maar je merkt het ook in de speeltuin, waar zeker 7 verschillende talen per keer gesproken wordt, waar trouwens geen kind zich ook maar iets van aantrekt, en je merkt het bij ons in de straat, buitenlandse nummerplaten wisselen Belgische nummerplaten af (en dat zijn dan nog alleen maar die mensen die niet de moeite hebben genomen hun auto te importeren). Je merkt het ook op de crèche van Stan. In een groep van 14 kinderen zijn tenminste 6 nationaliteiten vertegenwoordigd en worden de kinderen in 4 verschillende talen aangesproken. Dat Vlaams en Frans daarbij overheerst blijkt uit het feit dat hoewel Stan wat langzaam is met praten de Frans-Vlaamse woorden als voilà en allé er al wel vloeiend uitkomen. En ook op school van Vera is het een internationaal gebeuren. Veel kinderen hebben ouders van verschillende nationaliteiten en hoewel het een Vlaamse school is, spreken de meeste kinderen van huis uit Frans. Voor Vera is dit erg wennen geweest, maar inmiddels lijkt ze het aardig te redden. Een van haar favoriete liedjes is Frans en als ze verstoppertje wil spelen begint ze in het Frans te tellen. Daarnaast is haar tongval ook snel aan het veranderen, de g is zachter en de e wordt langer.

Het internationale karakter wordt ook op ons werk duidelijk. Vooral bij Floris. Niet in de laatste plaats doordat Gas Infrastructure Europe leden uit 27 landen heeft, maar ook omdat het secretariaat van GIE een internationale samenstelling kent. Naast 2 Fransen zijn er nog een Duitser/Italiaan, een Taiwanese en Italiaanse. Dit leidt nogal eens tot misverstanden. Is het nu wel of niet gewoon om te verwachten dat een teammeeting om 11.00 uur nu wel of niet om 11.00 uur begint? En wat zijn de gedragscodes ten aanzien van lunchen tussen de middag (warm of broodjes, met of zonder alcohol)? En ook communiceren onderling is lastig. Wanneer niet iedereen de Engelse taal even machtig is, liggen misverstanden voor het oprapen.

Op dit moment is het secretariaat druk bezig een nieuwe locatie te zoeken. Het kantoor waar ze nu zitten is afgezien van het feit dat het nogal aftands is en slechts een halfwerkende verwarming heeft, ook nog eens over drie verdiepingen verdeeld, zonder onderlinge binnendoor route. Voor een kopje koffie moet je dus je deur uit, deur op slot, drie trappen naar boven, deur met sleutel openmaken en een kopje koffie halen. De terugweg verloopt hetzelfde. Omdat er vele kleine bedrijfjes in het gebouw zitten en niet iedereen altijd even goed oplet of de mensen die ze binnenlaten ook daadwerkelijk wat te zoeken hebben in het gebouw is het wel belangrijk dat de deuren altijd op slot worden gedraaid. Onlangs is op klaarlichte dag bij een collega van Floris een laptop van het bureau gestolen. Maar natuurlijk is het met een secretariaat met 5 man niet effectief om op verschillende verdiepingen te zitten. Iedereen is het er dan ook over eens dat verhuizen noodzakelijk is. Inhoudelijk wordt het werk steeds leuker hoewel een deel van het secretariaatswerk toch ook uit het organiseren van de meest simpele dingen bestaat (is er lunch geregeld, is de zaal nog wel representatief, even koffie zetten, na afloop taxi bellen voor de voorzitter, o ja, iedereen zijn stukken bij de hand?). Er zijn een aantal interessante dossiers, die ook de nodige interactie met Europese “stakeholders” vereisen; juist een van de dingen waarvoor we naar Brussel zijn gekomen.

Er slaapt een Piet in de gang

Zoals gezegd, ook in Brussel is Sinterklaas aangekomen met zijn stoet aan zwarte pieten. Vooral voor Vera is daarmee de spannende tijd van schoentje zetten en braaf zijn begonnen. Ze is nu oud genoeg om alles te begrijpen en vol spanning kijkt ze dan ook iedere dag naar het Sinterklaasjournaal. Toen daar bleek dat de Pieten geen Pietenhuis meer hebben moest onmiddellijk een bedje bij ons in de gang worden gemaakt zodat de Pieten daar even konden rusten. De volgende dag bleek er ook echt een Piet in geslapen hebben en bleek naast onze voordeur een cirkel getekend. Kortom het Sinterklaasfeest wordt hier in zijn volle omvang beleefd. Lastig hierbij is echter dat hoewel de Belgen wel Sinterklaas kennen het toch anders gevierd wordt dan in Neder-

land. Sinterklaas komt tegelijkertijd aan, maar tot aan 5 december houdt hij vooral audiëntie in winkels en andere openbare gelegenheden. Er worden tot 5 december geen schoentjes gezet en

zijn er geen cadeautjes voor de kinderen. Op 5 december mogen de kinderen hun schoen zetten die dan 6 december gevuld blijkt te zijn met name met een hoop snoepgoed (speculaas en chocolade) en een klein cadeau. Pas met kerst is het echt groot feest en worden ook voor volwassenen echt uitgepakt met cadeaus. Dus toen Vera maandag op school in het kringgesprek vertelde dat er een Piet bij ons had geslapen, had ze veel uit te leggen.

Dag dag Groningen, welkom in Brussel

November was voor ons ook de maand waarin we echt afscheid genomen hebben van Groningen. Na een weekend boenen en klussen was ons huis klaar om overgedragen te worden aan onze nieuwe huurders en opeens realiseerden we ons dat we echt afscheid moeten nemen. Op 24 november hebben we de sleutels overgedragen en op 1 december zal ons huis officieel verhuurd zijn. Maar ook Brussel wordt steeds meer ons thuis. Na een intensieve serie van bezoeken hebben we inmiddels ook onze eerste weekenden met elkaar gehad en langzaam voelen we ons steeds meer op ons gemak. We hebben steeds minder behoefte aan Nederlandse producten en genieten van de rust na de hectisch tijd. We hebben inmiddels een eerste bezoek gebracht aan de Dierentuin hier in de omgeving en hoewel hij niet kon tippen aan Emmen, voelde het wel vertrouwd. De komende weekenden zullen in het teken staan van Sinterklaas en daarna de voorbereidingen voor kerst. Maar in het nieuwe jaar staat het verder ontdekken van België zeker op onze agenda.

opa viert zijn verjaardag in Brussel